

Sygnatura akt: XI GC 1344/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Weronika Szymczuk - Dąbkowska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko **M. T. i M. K.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych M. T. i M. K. solidarnie na rzecz powoda kwotę 48.286 (czterdzieści osiem tysięcy dwieście osiemdziesiąt sześć) złotych i 38 (trzydzieści osiem) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanych M. T. i M. K. na rzecz powoda solidarnie kwotę 4.832 (cztery tysiące osiemset trzydzieści dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 1344/14

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 czerwca 2014 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła przeciwko pozwanym M. T. i J. K. (1) solidarnie o zapłatę kwoty 48.286,38 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, iż pozwana pełni obecnie funkcję prezesa zarządu (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S., a J. K. (1) pełnił funkcję członka zarządu do 28 lutego 2011 r. W., że jest wierzycielem spółki (...) w związku z realizacją umowy z 9 kwietnia 2001 r. Podała, że egzekucja wszczęta przeciwko dłużnikowi okazała się bezskuteczna.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty M. K., będący synem J. K. (1), wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł, że stan niewypłacalności (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powstał w latach 2002 – 2004, a więc w czasie gdy pozwani nie pełnili funkcji członków zarządu. Dodał, że w latach 2004 – 2009 ówcześni członkowie zarządu spółki nie podejmowali prób dochodzenia roszczeń wobec dłużników spółki (...).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty M. T., wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła, że nie doszło do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...) bez winy pozwanych. Wskazała, że w latach 2004 – 2009 ówcześni członkowie zarządu spółki nie podejmowali prób dochodzenia roszczeń wobec dłużników spółki. (...). Wskazała, że na szkodę spółki działał również J. K. (2) w latach 2001 – 2003.

W ustosunkowaniu do zarzutów powódka podtrzymała stanowisko w sprawie. Nadto, podniosła, że w dacie powołania pozwanej do zarządu spółki (...) oraz w dacie wpisu pozwanej do rejestru przedsiębiorców obowiązek zaspokojenia wierzytelności przysługujących powodowi istniał. W., że pozwana ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spółki istniejące w jej kadencji.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2015 r. Sąd podjął postępowanie zawieszony postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014 r. z udziałem M. K. jako spadkobiercy J. K. (1).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z treścią sprawozdania (...) spółki (...) (stan na 31 grudnia 2002 r.) pasywa i aktywa firmy wynosiły 27 884 313,22 zł.

W roku 2002 r. spółka (...) wykazała stratę netto w kwocie 12.259,90 zł.

Dowód:

- sprawozdanie, k. 110 – 111,
- uchwała, k. 112,
- rachunek zysków i strat, k. 113.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. świadczyła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w okresie od kwietnia 2001 r. do lutego 2004 r. na podstawie umowy nr (...) z dnia 9 kwietnia 2001 r. usługi wywozu odpadów. Spółka (...) pomimo upływu umownego terminu płatności wskazanego w wystawionych na jej rzecz fakturach VAT nie uregulowała należności.

W dniu 31 marca 2004 r., na podstawie zawartej ugody, spółka (...) uznała dług i zobowiązała się do spłaty wszystkich należności.

Okoliczność niesporna, a ponadto dowód:

- dokumenty w aktach sprawy sygn. akt VIII GNc 622/04.

W roku 2004 spółka (...) nie uiszczała składek ZUS, a zaległość z tego tytułu wynosiła ok 700.000 zł.

Dowód:

- zeznania świadka T. P., k. 158 – 159.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 20 września 2004 r. w sprawie VII GNc 622/04 Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził na rzecz „(...)” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 44.915,58 zł z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych.

Niesporne a ponadto dowód:

- nakaz zapłaty, k. 15 – 18v.

W stosunku do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością toczyły się dwie sprawy z wniosków o ogłoszenie upadłości likwidacyjnej:

- pod sygn. akt XII GU 274/04 złożonego przez zarząd (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 12 października 2004 r. – prawomocnie zwrócony w dniu 14 października 2004 r.,

- pod sygn. akt XII złożonego przez zarząd (...) Sp. J. w T. w dniu 22 października 2004 r. – prawomocnie zwrócony w dniu 29 października 2004 r.

Okoliczność niesporna, a nadto dowód:

- zeznania pozwanego M. K., k. 254 – 255,

- zeznania pozwanej M. T., k. 253 – 254.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. prowadzone były liczne postępowania egzekucyjne.

Na dzień 25 stycznia 2007 r. zobowiązania spółki (...) egzekwowane w toku postępowań komorniczych wynosiły 3.603.851,77 zł.

Dowód:

- zestawienie, k. 49 – 62,

- dokumenty w aktach sprawy egzekucyjnej sygn. akt KM 1311/09,

- dokumenty w aktach sprawy egzekucyjnej sygn. akt KM 584/05,

- zeznania świadka D. M., k. 157 – 158

- zeznania świadka T. Z., k. 188,

- zeznania świadka W. C., k. 229.

Egzekucja wszczęta przeciwko spółce (...) na wniosek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 6 grudnia 2004 r., w celu wyegzekwowania kwot zasądzonych na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. okazała się bezskuteczna. W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego w wyniku czynności podjętych w toku egzekucji komornik ustalił, że egzekucja z rachunków bankowych jest bezskuteczna, a dłużnik nie dysponuje nadpłatą w podatku VAT oraz nie posiada innych wierzytelności, ani nie figuruje w (...) jako właściciel pojazdów mechanicznych. Egzekucja prowadzona z udziału dłużnika w nieruchomościach stanowiących drogi i grunty zabudowane budynkami pełniącymi funkcję transportu lub łączności okazała się bezskuteczna.

Dowód:

- wniosek, k. 14 – 14v,

- zawiadomienie, k. 19,

- dokumenty w aktach sprawy egzekucyjnej sygn. akt KM 1311/09,

- dokumenty w aktach sprawy egzekucyjnej sygn. akt KM 584/05.

M. K. w dniu 27 listopada 2009 r. został udziałowcem spółki (...).

J. K. (2), będący uprzednio prokurentem spółki (...) informował, że przekaże M. T. i M. K. dokumentację spółki (...). Ostatecznie doszło do przekazania jedynie części dokumentacji, w tym raportów kasowych i wyciągów ujawniających stan do dnia 1 lipca 2003 r.

Dowód:

- zeznania pozwanego M. K., k. 254 – 255,

- zeznania pozwanej M. T., k. 253 – 254.

W dniu 7 marca 2012 r. odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie wspólników spółki (...) z siedzibą w S., podczas którego zatwierdzono bilanse i sprawozdania finansowe za lata 2010 i 2011 oraz podjęto decyzję o pokryciu straty z roku 2010 z zysków z lat następných.

Dowód:

- protokół, k. 44 – 46.

M. T. pełniła funkcję prezesa zarządu spółki (...) od dnia 4 grudnia 2010 r. do dnia 7 marca 2012 r.

J. K. (1) pełnił funkcję członka prezesa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. od 7 marca 2012 r.

Dowód:

- protokół, k. 44 – 46,

- lista obecności, k. 47,

- pismo, k. 48.

Postanowieniem z dnia 8 października 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczeci – P. i Zachód w S. D. M. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą KM 1311/09 jako bezskuteczne.

Dowód:

- postanowienie, k. 20,

- dokumenty w aktach sprawy egzekucyjnej sygn. akt KM 1311/09.

Pismami z dnia 22 listopada 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wezwała M. T. i J. K. (1) do zapłaty kwoty 44.915,58 zł.

Dowód:

- wezwania do zapłaty, k. 21 – 22, 24 - 25

- potwierdzenie nadania, k. 23, 26,

J. K. (1) zmarł w dniu 22 lipca 2014 r.

Spadek po J. K. (1) na podstawie ustawy nabył w całości z dobrodziejstwem inwentarza M. K..

Dowód:

- odpis aktu zgonu, k. 63,

- postanowienie, k. 145.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Przed rozpoczęciem rozważań, wyjaśnienia wymaga, iż w niniejszej sprawie pozew początkowo kierowany był przeciwko J. K. (1) i M. T.. Jednakże, w wyniku ustalenia, iż J. K. (1) zmarł w dniu 22 lipca 2014 r., a jego następcą prawnym jest syn – M. K., ostatecznie powództwo skierowane zostało wobec M. T. i M. K..

Podstawę prawną żądania pozwu upatrywać należy w treści normy art. 299 ksh. Stosownie do brzmienia wskazanego artykułu, jeżeli egzekucja skierowana przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Po myśli § 2 powyższego przepisu, członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo, pomimo, niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Zaakcentować należy, iż w literaturze przedmiotu podnoszono, iż surowa odpowiedzialność członków zarządu wynika z przyjętej w Kodeksie spółek handlowych konstrukcji prawnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i źródło swe upatruje w wyłączeniu prawa wspólników do prowadzenia spraw spółki i powierzenia tego prawa właśnie członkom zarządu spółki. Członkowie zarządu mają bowiem jasno zarysowany zakres kompetencji i daleko posuniętą niezależność w prowadzeniu spraw spółki. Konsekwencją tej konstrukcji jest to, iż w rzeczywistości to nie wspólnicy, lecz członkowie zarządu – w określonych przepisami Kodeksu spółek handlowych sytuacjach, ponoszą nie tylko odpowiedzialność cywilnoprawną, ale i karnoprawną. Wskazać bowiem należy, iż członkowie zarządu, a w szczególności prezes zarządu mają obowiązek zachować szczególną staranność przy wykonywaniu swojej funkcji, wynikającą z treści art. 293 § 2 ksh. Ustawodawca uznaje bowiem członków zarządu za profesjonalistów, osoby wyspecjalizowane w zarządzaniu spółkami kapitałowymi, niezależnie od tego, czy członkiem zarządu jest wykształcony i doświadczony menadżer czy też początkująca w tej dziedzinie osoba (R. Szczęsny „Zarząd w spółkach kapitałowych wyd. Zakamycze 2004 str. 147-148).

Jakkolwiek, co już zresztą podkreślono, od tej odpowiedzialności członek zarządu może zwolnić się, w trzech sytuacjach, określonych treścią § 2 art. 299 ksh. Ciężar dowodu w tych wypadkach spoczywa na osobie pozwanej – członku zarządu. Z kompozycji okoliczności zwalniających od odpowiedzialności wynika, iż ratio legis art. 299 § 1 ksh jest ponoszenie odpowiedzialności za zobowiązania spółki przez tych członków zarządu, za urzędowania których zaistniały przyczyny uzasadniające zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego, a którzy nie zgłosili odpowiedniego wniosku w odpowiednim czasie. Wobec oparcia odpowiedzialności kreowanej przepisami omawianej regulacji na zasadzie winy, osoby, przeciwko którym podniesione zostaną roszczenia, mogą próbować ekskulpować się od odpowiedzialności, wykazując, iż nie ponoszą winy w niezłożeniu lub opóźnionym złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości. Uchylenie od odpowiedzialności jest również możliwe w przypadku wykazania przez członków zarządu, w oparciu o księgi handlowe i bilanse spółki, że w czasie, gdy zarząd spółki spoczywał w ich rękach, stan jej interesów był taki, że nie uzasadniał złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub otwarcie postępowania układowego. (Komentarz do art. 299 ksh A. Kidyba, Kodeks spółek handlowych. Komentarz, Tom I i II, Zakamycze, 2005, wyd. III).

Niezależnie zatem od stopnia zaniedbania swego obowiązku członkowie zarządu odpowiadają za całość zobowiązań spółki, których nie można zaspokoić z majątku spółki. Przepis normy 299 ksh nie różnicując zobowiązań spółki według ich charakteru, stwarza samoistną, odrębną podstawę odpowiedzialności prywatnoprawnej członków zarządu zarówno za zobowiązania publiczne jak i prywatne spółki (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 września 1993 roku II UZP 15/93, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 1993 roku III CZP 162/92). Odpowiedzialność członków zarządu ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż ukształtowanie odpowiedzialności członków zarządu w tej formie, ma na celu zagwarantowanie wierzycielom spółki dodatkowej

ochrony w wypadku, gdy egzekucja wszczęta przeciwko spółce nie doprowadziła do zaspokojenia ich wierzytelności z powodów zawinionych przez członków zarządu spółki. Takie stanowisko Sąd Najwyższy wyraził w między innymi w uchwałach z dnia 19 stycznia 1993 r., III CZP 162/92 (OSNC 1993, nr 6, poz. 103) i z dnia 9 marca 1993 r., III CZP 116/93 (OSNC 1994, nr 2, poz. 103). Znalazło ono również potwierdzenie w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 1993 r., II UZP 114/96 (OSNC 1994, nr 3, poz. 48) oraz w uchwałach z dnia 19 listopada 1996 r., III CZP 114/96 (OSNC 1997, nr 3, poz. 25), z dnia 4 lipca 1997 r. III CZP 24/97, (OSNC 1997, nr 11, poz. 165) i z dnia 15 czerwca 1999 r. III CZP 10/99, (OSNC 1999, nr 12, poz. 203). Podkreślić przy tym należy, iż szkoda w rozumieniu art. 299 § 2 ksh polega na obniżeniu - wskutek tego, że z winy członków zarządu nie doszło we właściwym czasie do zgłoszenia upadłości lub wszczęcia postępowania układowego - potencjału majątkowego spółki spowodowanego niemożnością wyegzekwowania od spółki jej zobowiązań. Członkowie zarządu odpowiadają wobec wierzyciela za tak pojmowaną szkodę, a nie za niezaspokojone zobowiązania spółki. Dla tak rozumianej odpowiedzialności odszkodowawczej zarządu ustawa wprowadziła domniemanie owej szkody, domniemanie winy oraz swoisty związek przyczynowy między zachowaniem zarządu a ową szkodą, inny niż dla nienależytego wykonania zobowiązania głównego. Z tych powodów omawiana odpowiedzialność członków zarządu jest zawsze odpowiedzialnością prywatnoprawną (odszkodowawczą), niezależną od charakteru niezaspokojonego zobowiązania spółki.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż powódka dochodziła kwoty 48.286,38 zł od byłych członków zarządu spółki kapitałowej.

Pozwani kwestionowali natomiast, jakoby ponosili winę za powstałe długi. W., że nie mieli dostępu do dokumentów spółki. Wskazali, że czas na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości zaistniał w latach 2002 – 2004.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony oraz na zeznaniach świadków D. M., T. P., T. Z., W. C. a także – pozwanych M. K. i M. T..

Komornik D. M. podał, że przeciwko spółce (...) prowadzone było co najmniej kilkanaście postępowań egzekucyjnych. Nie potrafił jednak wskazać z jakich elementów była prowadzona egzekucja przed 2008 r. W., że na wszystkich nieruchomościach spółki były hipoteki, jednak udało się sprzedać tylko 2 nieruchomości. Wartość nieruchomości nie wystarczała na zaspokojenie wszystkich wierzycieli w całości.

T. W., że gdy kończyła pracę jako księgowa w spółce (w roku 2004) nie były płacone składki na ZUS, a zaległość wynosiła ok 700.000 zł. Przyznała, że spółka w tamtym czasie nie miała majątku, co jednak stoi w sprzeczności z zeznaniami M. K., który wskazał, że spółka majątek posiadała, choć trudnozbywalny.

Świadek T. Z. wskazał, że prowadzono przeciwko spółce egzekucję w 2005 lub w 2006 r.

W. C. wskazał, że sytuacja spółki w latach 2002 – 2003 była zła, a spółka miała nierealizowane zobowiązania. Podał, że otrzymywał wynagrodzenie z opóźnieniem i prowadził egzekucję wobec spółki.

M. T. wskazała, że J. K. (2), prokurent spółki (...) nie wydał wszystkich dokumentów spółki. Podała, że z uwagi na niezyskanie dokumentów, zrezygnowała z członkostwa w zarządzie spółki – po 16 miesiącach.

M. K. wskazał, że J. K. (2) nie przekazał pozwany pełnej dokumentacji spółki. W., że dopiero w styczniu 2010 r. dowiedział się, że ZUS dochodzi od spółki ponad 4 mln zł. Z zeznań pozwanego wynika, że od 2003 r. spółka nie posiadała majątku ruchomego. Podał, że w 2005 r. J. K. (2) zniszczył część dokumentacji spółki. Dodał, że w 2010 r. spółka nie miała środków na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości.

Legitymacja procesowa bierna pozwanych nie budzi wątpliwości sądu.

Wprawdzie pozwana i J. K. (1) nie byli członkami zarządu spółki (...) w chwili powstania przedmiotowego zobowiązania, jednakże dla przyjęcia odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki znaczenie ma, aby zobowiązanie spółki istniała w momencie sprawowania funkcji przez członków zarządu.

Należy przy tym zaznaczyć, iż legitymacja procesowa bierna M. K. wynika z treści art. 922 § 1 i § 2 k.c., zgodnie z którym, prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów Kodeksu cywilnego. Za długi spadkowe należy uznać zobowiązania majątkowe zmarłego, które w chwili jego śmierci przechodzą na spadkobierców, jak i długi powstałe po otwarciu spadku (związane ze śmiercią spadkodawcy lub masą spadkową), obciążające masę spadkową. Nie stanowiło przy tym przedmiotu sporu, że M. K. przyjął spadek po J. K. (1) z dobrodziejstwem inwentarza. Należy przy tym zauważyć, że skutkiem przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza jest ograniczenie możliwości uzyskania ewentualnej wierzytelności, ale ewentualnie dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego (por. treść art. 1031 § 2 k.c.).

Podkreślenia wymaga, że powódka w całości wykazała istnienie wierzytelności, co do której egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna, a za którą pozwani ponoszą odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h., poprzez przedstawienie przysługującego względem spółki (...) tytułu wykonawczego.

Co więcej powódka wykazała również fakt bezskuteczności egzekucji prowadzonej w stosunku do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przechodząc do oceny zarzutów podniesionych przez pozwanych, Sąd wskazuje, iż zarzuty te okazały się całkowicie nieuzasadnione.

Przepis art. 299 § 2 k.s.h. przewiduje domniemanie winy członka zarządu w niezgłoszeniu wniosku o upadłość we właściwym czasie. Członkom zarządu powinien być znany na bieżąco stan finansowy spółki i możliwość zaspokojenia długów. Właściwy czas na zgłoszenie wniosku o upadłość to moment, gdy członek zarządu wie, albo przy dołożeniu należytej staranności powinien wiedzieć, że spółka nie jest już w stanie zaspokoić w całości wszystkich wierzycieli, ale w części ma jeszcze takie możliwości, a zatem nie jest jeszcze bankrutem niezdolnym do poniesienia chociażby kosztów postępowania upadłościowego

Z uwagi na konstrukcję prawną odpowiedzialności statuowanej przez art. 299 k.s.h. i przyjęte domniemanie winy, stosownie do § 2 tego przepisu członek zarządu spółki może się uwolnić od odpowiedzialności, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości, lub wszczęto postępowanie układowe, albo że nie zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Tym samym na członku zarządu spoczywa ciężar obalenia domniemania wynikającego z art. 299 k.s.h.

Pozwani żadnej z powyższych okoliczności nie wykazali.

Sąd daje wiarę twierdzeniom pozwanego, zgodnie z którymi w roku 2004 złożono wnioski o upadłość. Wnioski te nie zostały jednak merytorycznie rozpatrzone, a zwrócono je. Zgodnie zaś z art. 130 § 2 k.p.c. pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu. Tym samym, nie można stwierdzić, że doszło do skutecznego zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Podobnie, wiarygodne dla Sądu są twierdzenia pozwanych, zgodnie z którymi wobec spółki (...) toczyły się postępowania co najmniej 2 postępowania egzekucyjne, jednak w tym wypadku informacje przedstawione przez pozwanych okazały się szczerkowe i nie pozwalały na stwierdzenie, że spółka nie miała środków na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości. Podkreślić należy, że strona pozwana, w wykonaniu zobowiązania sądu, przedłożyła jedynie sprawozdanie (...) spółki (...) za rok 2002, podając, że nie posiada sprawozdania finansowego za rok 2003. Tym samym Sąd nie mógł uzyskać pełnego obrazu sytuacji finansowej panującej w spółce (...).

Nieuzasadniona okazała się również argumentacja jakoby J. K. (1) i M. T. nie posiadali wystarczającej wiedzy o stanie finansowym spółki w chwili przejmowania obowiązków członków zarządu oraz, że poprzedni członkowie zarządu działali na szkodę spółki.

Z uwagi na szczególny charakter funkcji członka zarządu w obrębie spółki i wiążącą się z tym odpowiedzialność, nie można traktować prostego stwierdzenia, o tym że strona pozwana „nie miała dostępu do dokumentów spółki” jako chociażby uprawdopodobnienia braku winy pozwanego. Zwłaszcza, że wyłącznym dowodem w tym zakresie były twierdzenia pozwanych.

Członkowie zarządu powinni na bieżąco znać stan finansowy spółki i możliwość zaspokojenia przez spółkę długów. Osoba ubiegająca się o członkostwo w zarządzie spółki powinna najpóźniej w chwili obejmowania funkcji uzyskać pełną wiedzę i dokumentację dotyczącą stanu finansowego spółki. Jeżeli zaś zachodzi obawa, że przyszedł członek zarządu nie będzie w stanie uzyskać pełnej dokumentacji dotyczącej spółki, powinien on w ogóle nie podejmować się pełnienia danej funkcji, aniżeli obejmować funkcję prezesa zarządu w oczekiwaniu na dostarczenie dokumentów przez prokurenta. W szczególności zaś oczekiwanie to nie powinno wynosić całych 16 miesięcy.

Dodać należy, że z uwagi na brak aktywności dowodowej strony pozwanej, Sąd nie mógł ustalić czy w ogóle w okresie pełnienia funkcji członka zarządu przez M. T., starała się ona uzyskać jakiegokolwiek dokumenty dotyczące stanu (...) spółki (...). Zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że w nakreślonej przez pozwaną sytuacji powinna ona dokonywać szeregu czynności mających na celu uzyskanie przedmiotowych dokumentów, nawet jeżeli starania te miałyby ostatecznie okazać się bezskuteczne.

Tym samym kwota dochodzona pozwem w całości była zasadna.

Marginalnie należy dodać, iż na rozprawie w dniu 30 czerwca 2016 r. Sąd pominął i oddalił wnioski o przesłuchanie świadka J. K. (2) i wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Wezwania dla świadka J. K. (2) wysyłano dwukrotnie na wskazany w odezwie adres (tj. Ż., ul. (...)). Sąd ustalił, iż świadek od 2007 r. nie zamieszkuje pod adresem wskazanym w odezwie. Co więcej wniosek o przesłuchanie świadka zgłaszany był w odrębnej sprawie i już wówczas ujawniono, że J. K. (2) od co najmniej 5 lat nie zamieszkuje pod adresem w Ż.. Tym samym Sąd ustalił, że pozwana w chwili zgłaszania wniosku o przesłuchanie świadka powinna mieć świadomość, że podaje jego nieaktualny adres. Ponadto, strona pozwana nie składała żadnych dodatkowych wniosków dotyczących ustalenia aktualnego adresu J. K. (2). Co się zaś tyczy pominięcia wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy z zakresu księgowości to należy wskazać, że pozwani (wezvani każdy z osobna do złożenia zaliczki na poczet opinii biegłego) nie wykonali zobowiązania sądu w zakresie uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, objętego rygorem pominięcia dowodu.

Odnosząc się zaś do wyłącznej w zasadzie winy J. K. (3) do powstania złej sytuacji spółki, nieregulowania przez tego ówczesnego członka zarządu zobowiązań, wyprowadzenia majątku spółki, ukrywania dokumentacji spółki, na tę okoliczność, poza zeznaniami pozwanych, nie złożono żadnych dowodów. Jeśli zatem nawet toczą się postępowania karne przeciwko tej osobie to nie zażądano dopuszczenia dowodów z dokumentów w aktach tamtejszych spraw, nie wiadomo na jakim etapie są tamtejsze postępowania, a przede wszystkim, jakich zarzutów karnych dotyczą.

W uzasadnieniu Uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r. (III CZP 118/2006), które to ustalenia sąd rejonowy przyjmuje za swoje, wskazano, że odsetki za opóźnienie od odszkodowania dochodzonego na podstawie art. 299 k.s.h., należą się od chwili wymagalności ustalonej zgodnie z art. 455 k.c. W niniejszej sprawie wymagalność roszczenia należy wiązać z wezwaniem pozwanego do zapłaty. Członkowie zarządu o istnieniu wierzytelności powódki skierowanej przeciwko nim dowiedzieli się z treści doręczonego mu w dniu 3 grudnia 2013 r. wezwania do zapłaty. Uwzględniając powyższe, Sąd zasądził odsetki do dnia następującego po terminie wskazanym w wezwaniu do zapłaty, tj. od dnia 11 grudnia 2013 r.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w 108 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powoda koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 2415 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2400 zł ustalone zgodnie z treścią § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z 2002 r. z późniejszymi zmianami).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)M. K.;

3. (...)